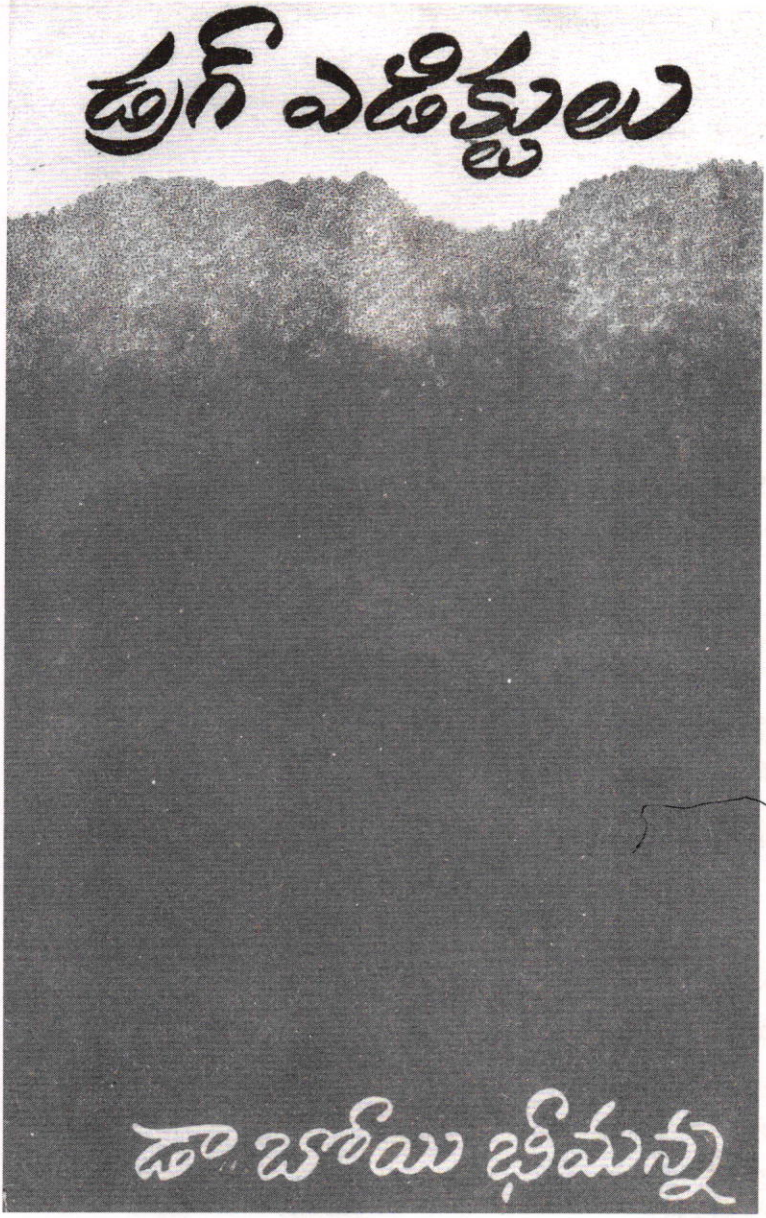
డ్రగ్ ఎడిక్ట్లు
డా॥ బోయి భీమన్న

ప్రథమ ముద్రణ: **1993**

హక్కులు రచయితవి

వెల: రూ॥ 20/-

ప్రతులకు:

1. భీమన్న సాహితీ నిధి
ఐ.సి. **85,** ఇర్రం మంజిల్ కాలనీ,
హైదరాబాద్ - **482**

2. విశాలాంధ్ర పబ్లికేషన్స్
విజ్ఞాన్ భవన్, బ్యాంక్ స్ట్రీట్
అబిడ్స్, హైదరాబాద్

ముద్రణ:
పద్మావతీ ఆర్ట్ ప్రింటర్స్
1-1-517/బి/1,
న్యూ బాకారం, గాంధి నగర్,
హైదరాబాదు - **380**
ఫోన్: **611413**

అంకితం - వుండేల వారికి

వుండేల మాలకొండా!
భండన భీమేశు చేతి బంగరు కొండా!
చెండాలి దుండగుల, బా
గుండాలి సదా జనాళి గుండెల నిండా!

శూన్యము నుండి సర్వ విధ
సృష్టి జనించిన శ్రీ ప్రతీకగా
మాన్యుడవైతి వీ జగతి
మంచి తనమ్ముల కెల్ల కేంద్రమై;
ధాన్య ధన ప్రసిద్ధ కవి
తాదిక సంపదలందు నీదె ప్రా
ధాన్యము నేడు; ఆధునిక
ధాతవు, దాతవు, నేత వాంధ్రులన్.

పుట్టుకతోనె పెల్లుబికి
పొంగిన సాహితి కానకట్టలన్
గట్టి, రసార్ద్రతన్ తెలుగు
గడ్డను సాగొనరించునట్టి నీ

యట్టి నవాంధ్ర కశ్యప మ
హర్షిని సన్నుతియింప కింకిణుల్
గట్టిరి ఎందరో తమ క
లాలకు, నీదిర షష్టి పూర్తనన్!

కృతులు నిర్మించుటయె కాదు, కృతుల నెన్నో
అంకితము గొన్న కృష్ణరాయలవు నీవు!
కవుల బోషించు మేటి భాగ్యమ్ము నీది,
శ్రీకరము మాకు నీకు ఆశీస్సు లిడుట!

పుష్టి పూర్తి నీది, సాహిత్య రసపుష్టి
శిష్ట జగతి కెల్ల ఇష్ట పూర్తి!
నూట ఇరువదేండ్ల మాటను మన్నించి
మరొక షష్టి పూర్తి మనుచు నిన్ను!

"గుడ్డెడిక్కు" లనెడి టంకార కావ్యమ్ము
మహిత మానవతకు మార్గదర్శి
సాధనముగ కృతిని సమకూర్చు నీ కిప్డు
విక్రమింపు మింక వేల కృతుల!

–భీమన్న

విరుగుడు

"దిక్కులేని వాడికి దేవుడే దిక్కు-"

"నారు పోసినవాడు నీరు పోయడా?"

దేవదాస్యం ఎంత తప్పనిసరో, ఎంత తప్పించుకోరానిదో సామాన్య మానవులకు నొక్కి చెప్పే ఇలాంటి లోకోక్తులు చాలా వున్నై. అందులో ఇవి రెండు.

వీటి అర్థం ఏమిటి? లోతుగా ఆలోచించి చూడండి.

"దిక్కులేని వాడికి దేవుడే దిక్కు" అంటున్న ఈ లోకోక్తి మానవులందరకూ ఆమోద యోగ్యమైనట్టిదిగానే కన్పిస్తున్నది. దానిని గురించి మరేమీ ఆలోచించనక్కరలేదనిపిస్తున్నది. అయితే దిక్కు లేకపోవడం అనే పరిస్థితి ఎలా ఏర్పడిందో, అందుకు కారణం ఎవరో, అట్టి వారికి దేవుడు ఎలా దిక్కవుతాడో పరిశీలించి చూస్తే మాత్రం అదొక భయంకరమైన వాస్తవాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది.

మానవుల మధ్య అంతరాలను, ధనిక దరిద్ర భేదాలను, దోపిడీవిధానాలను సృష్టించి, కష్టపడే సామాన్య ప్రజలను దోచి, వారి శ్రమ ఫలాన్ని దౌర్జన్యంగా పోగు చేసుకొని, ధనాధికులై అధికారాన్ని చేపట్టి, తమ ప్రాబల్యాన్ని పటిష్టం చేసుకొనే ధూర్తులు కల్పించి, ప్రజలలో అదే నిజమన్నంత గట్టిగా ప్రచారంలో పెట్టిన నినాదం ఈ "దిక్కులేని వారికి దేవుడే దిక్కు" అనే లోకోక్తి.

మానవుడ్ని మానవుడే మోసం చేసే దౌష్ట్యానికి ఇది అద్దం పట్టటం లేదా?

సామాన్య మానవులను వంచించడానికే కాదా ఇలాంటి లోకోక్తులను యుక్తిపరులు సృష్టించింది? తమ యుక్తుల ప్రయోజనాలకు తోడ్పడేటందుకే కాదా దేవుణ్ణి సృష్టించింది? మనం ఆలోచించవలసింది దేవుడు దిక్కు కావడం గురించి కాదు. కొందరికి దిక్కు వుండి, జన బాహుళ్యానికి దిక్కు లేకపోవడానికి గల కారణాలను గురించి.

అందుకే చెపుతున్నాను – అట్టి కారణాల పరిశోధనలో నిష్పక్షపాతంగా వాస్తవాలు ఆవిష్కృతం కావాలంటే దేవుడనే కల్పిత మూర్తిని నిషేధించాలి. దేవుణ్ణి ఒక ప్రమాదకరమైన డ్రగ్గుగా పరిగణిస్తేనే తప్ప అట్టి నిషేధం సాధ్యం కాదు.

''నారు పోసినవాడు నీరు పోయడా'' అనేది రైతుకూ, వ్యవసాయానికి సంబంధించిన లోకోక్తి. దానిని దేవుడి పరంగా చెప్పడం మానవజాతిలోని క్రియాశక్తిని నాశనం చేయడమే అవుతుంది.

నిజమాడితే నిష్ఠూరం

నేను నా సాహిత్యం పొడుగునా నిజాలనే చెప్పుతూ వచ్చాను. ఈ ''డ్రగ్ ఎడిక్టులు'' కావ్యంలో సాధారణ మానవ లోకానికి అర్థం కాని, అసాధారణ మేధావి వర్గానికి రుచించని, సహచర బంధుకోటికి అసూయాజనకమైన నిజాలను నిక్కచ్చిగా చెప్పాను.

''నిజ మాడితే నిష్ఠూరం'' అనేది కూడా ఒక లోకోక్తి. ఎలాంటి నిష్ఠూరాలనైనా తట్టుకోడానికి సిద్ధపడే నేను నిజం చెప్తాను. నిజం చెప్పడం నా స్వభావం – అది కళగానీ, కవిత్వం గానీ, వర్ణనగానీ, వేదాంతం గానీ – ఏదైనా గానీ.

ఆలోచించి చూస్తే – సామాన్య ప్రజలను నిజం చెప్పకుండా నిరోధించడం కోసమే ఆ సామెత పుట్టిందని నేననుకొంటున్నాను.

నిజం చెప్పకు, నిజం చెపితే నీ ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళతో, నీ బంధు మిత్రులతో, నీవు బ్రతుకుతున్న సమాజంతో, నీవు నిష్ఠూర పడవలసి వస్తుంది. విరోధ పడవలసి వస్తుంది. నీవు సుఖంగా బ్రతకాలనుకొంటే చచ్చినా నిజం చెప్పకు అనే హెచ్చరిక ఈ సామెతలో వుంది.

ముఖ్యంగా నిజం మాట్లాడితే మత, రాజకీయ నాయకులే కాకుండా ప్రభుత్వం కూడా ఆగ్రహించి, చితగ్గొట్టి, చెరసాలలో వేసే ప్రమాదం ఎక్కువగా వుంది. అందుకని నిజం చెప్పకు. ఎన్ని ప్రమాణాలు చేసైనా అబద్ధమే చెప్పు.''

ఈ సత్యాన్ని మనం ఇంకాలోతుకూ, వెనక్కూ తీసుకువెళ్ళి పరిశీలిస్తే – సత్య హరిశ్చంద్ర నాటకం సత్యాన్ని నిరుత్సాహ పరచడానికే ప్రచారం చేయబడుతున్నదనీ, ధర్మరాజు వంటివాడు నమ్మకంగా అబద్ధం చెప్పడం వల్లనే మహాభారత యుద్ధాన్ని గెలువగలిగాడనీ తేటతెల్లమవుతుంది.

ప్రపంచ మానవ చరిత్ర నిండా ఇలాంటి సంఘటనలే మనకు వేలకొలదీ కనిపిస్తై.

నేను నిజాలు చెప్పడం వల్ల నిష్ఠూరాలు పొందుతూ వస్తున్నానే తప్ప, నష్టపోయిం దెక్కువగా లేదు. అయితే అందువల్ల సన్నిహిత మిత్రులనూ, దగ్గరి బంధువులనూ పోగొట్టుకొంటూ రావడం జరిగింది. పోగొట్టుకోవడమంటే నేను పోగొట్టుకోవడం కాదు. నా రుజు వాక్య ధోరణి నచ్చక వాళ్ళే నాకు దూరమవుతూ వచ్చారు. ఇంకా దూరమవుతూనే వున్నారు.

ఈ మాట ఇక్కడ ఎందుకు చెప్పవలసి వచ్చిందంటే – ఈ డ్రగ్గెడిక్టులు కావ్య వస్తువు నిష్ఠూరం కలిగించేది కనుక, "దేవుడు లేడు, పరమాత్మ వుంది" అని సిద్ధాంతీకరిస్తూ 'మోక్షం నా జన్మ హక్కు' అనే పేరుతో ఇదివరలో నేను ప్రకటించిన కావ్యాన్ని కనీసం స్వీకారంలో కూడా పేర్కొనలేదు ఏ ముఖ్య పత్రికా. మౌలికమైన భావాలు, చర్యలు లేకుండా పురోగమనమే సాధ్యం కాదు.

దేవుడు ఒక ప్రమాదకరమైన డ్రగ్గుగా పరిణమించి దేశ దేశాలలో మానవాభ్యు దయాన్ని, భావ స్వేచ్ఛను నిరోధిస్తున్నాడనేది ఆలోచనాపరులందరికీ తెలిసిన వాస్తవమే. అయితే ఎవరూ ఆ వాస్తవాన్ని వెల్లడించడానికి సాహసించరు. ఈ నిజాన్ని నేనిప్పుడు చెబుతున్నాను – నిష్ఠూరమైనా సరే.

నే నిప్పుడు ఈ కావ్యం ద్వారా చెబుతున్న ఈ ఒకే ఒక్క వాస్తవాన్ని ఆచరణలో పెట్టడానికి ప్రయత్నించండి. ఇప్పుడు ఈ దేశాన్నే కాదు, అన్ని దేశాలనూ పట్టి పీడిస్తున్న అపోహలన్నీ అదృశ్యమైపోయి, అన్ని జాతుల మానవులు ఏకసమాజంగా విశ్వమానవత ఎందుకు ఏర్పడదో చూడండి.

మతాలుచెప్పే అబద్ధాలు

"ఈ ప్రపంచం ఒక బుద్బుదం వంటిది. మృగతృష్ణ వంటిది. దాన్ని ఆ విధంగా చూసేవాడిని మృత్యుదేవత ఏమీ చేయలేదు" అంటున్నది ధమ్మపథం.

ప్రపంచం అశాశ్వతమనీ, బుద్బుదప్రాయమనీ భావిస్తూ, దానిపట్ల వైరాగ్యం ప్రదర్శించేవాడిని మృత్యువు ఏమీ చెయ్యలేదంటూ ఇదే భావాన్ని అన్ని మతాలూ తమ ధర్మగ్రంథాలలో పేర్కొంటున్నై. ఆయా మతాల అనుయాయులు విధేయతతో వాటిని పారాయణ చేస్తున్నారు. బాగానే వుంది.

అయితే, ఈ సూత్రాన్నే పరిశీలించి చూస్తే, అది ఎంత అబద్ధాన్ని ప్రచారం చేస్తున్నదో స్పష్టపడుతుంది. బుద్ధుడు ప్రపంచాన్ని అశాశ్వతంగా చూసినవాడే కదా! బుద్బుదప్రాయం గానే, మృగతృష్ణగానూ భావించినవాడే కదా! కోరికలు చంపుకొన్న అనాసక్తుడే కదా! మరి, ఆయన మృత్యువుకు ఎందుకు లొంగిపోయినట్టు?

అలాగే, అంతకుముందు, ఆ తరువాత పుట్టిన మహర్షులు, వేదాంతులు, విరాగులు, అశోక చక్రవర్తి, నాగార్జునాచార్యుడు, శంకరాచార్యుడు, బ్రహ్మంగారు, వేమనయోగి, గాంధీగారు వంటి వారంతా ఎందుకు మరణించినట్టు?

నేను నా నిరంతర పరిశీలన ద్వారా, గ్రంథ పఠనం ద్వారా తెలుసుకొన్న ఒక మహా సత్యమేమిటంటే – ప్రపంచంలోని మతాలు చెప్పే ధార్మిక సూత్రాలన్నీ అబద్ధాలనీ, ఆచరణ సాధ్యాలు కావనీ, సామాన్య మానవులకే కాదు, ఎంతటి మేధావులకు కూడా అందుబాటు కానివనీ, జీవిత యాత్రకు నిరుపయోగాలనీ.

ప్రపంచంలో ఇటువంటి అభిప్రాయంగల వాస్తవికతావాదులు చాలా మందే వున్నారు. అయితే, తమ అభిప్రాయాలను బహిరంగంగా చెప్పగల ధైర్యం ఎక్కువ మందికి లేదు.

ఆహారం, నిద్ర, మైథునం, భయం – ఈ నాలుగూ జీవ సహజ లక్షణాలు. దాహాలు, ఆర్తులు – వీటిని అనుక్షణం తీర్చుకొంటూ వుండడమే జీవితం. మొదటి మూడింటినీ తీర్చుకోవడం జీవి అధీనంలోనే వుంది. నాలుగోది భయం కదా! భయాన్ని పూర్తిగా తొలగించుకోవడం జీవి అధీనంలో లేదు. తక్కిన జీవుల కంటే మానవుడిలో తెలివి (awareness) అదనంగా వుండడంవల్ల, అతడు భయాన్ని నివారించుకోడానికి తన శక్తిని మించిన ఏదో ఒక అతీత శక్తిని ఆశ్రయించడం జరిగింది. ఆ అతీత శక్తే దేవుడుగా తుదిరూపం దాల్చింది.

ఇక్కడ హిందూ మతానికి సంబంధించిన ఒకే ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాను. పరిశీలించండి–

దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ అంటే శిష్టుల భయాన్ని తొలగించడం కోసం దుష్టులను శిక్షించడమే కదా! అందుకు దశావతారాలు దాల్చినవాడు విష్ణు దేవుడు. ఆ విష్ణువుకు తమ భయాన్ని తొలగించే నిమిత్తం శిష్టులు సమకూర్చిన ఆయుధాలను గమనించారా? ప్రపంచంలో మరే శక్తీ ఎదిరించలేని చక్రం, ఖడ్గం, గద ఆయనకిచ్చారు. అలాగే,

శివుడికి త్రిశూలం, పాశుపతం, పినాకం వంటి వాటినే కాక, అగ్ని నేత్రాన్ని కూడా ఇచ్చారు. ఈ ఆయుధాలన్నిటినీ ధరించి ఈ దేవుళ్ళు తమ చుట్టూ కాపలా వుండాలని ప్రతి భక్తుడూ ఆశిస్తాడు. అప్పుడు గాని అతడికి నిర్భయంగా నిద్రపట్టదు. మానవ సమాజంలో దేవుడు సృష్టించబడడానికి భయమే మూలకారణమన్న వాస్తవం స్పష్టపడింది కదా!

దేవుడు చేసిన మేలేమిటి?

దేవుడు నామ రూప రహితుడని చెప్తూనే అతడికొక పేరు పెట్టి, రూపం కల్పించి, గుడికట్టి ఆ మతస్థులంతా నియమంగా అక్కడ చేరి సామూహిక ప్రార్థనలు చేస్తున్నారంటే, భజనలు చేస్తున్నారంటే - అంతకంటే విడ్డూరం మరేముంటుంది?

మానవుడి మెదడు వికసించి, మనస్సు అనేది ఏర్పడి, తెలివి ఆవిష్కరించబడిన తర్వాత మొదలుకొని ఈనాటి వరకూ, దేవుడు అనబడుతున్న వ్యక్తి లేక శక్తి తన భక్తులకు, తన మతస్థులకు చేసిన మేలు ఏమిటి? ఊహా జనితాలైన కథలలోనూ, భావోదితాలైన కావ్యాలలోనూ తప్ప వాస్తవంగా ఏమీ లేదు.

దేవుడికి మొక్కుకొంటే, దేవుణ్ని ప్రార్థిస్తే, ఏదో వ్రతం చేస్తే, ఏదో తీర్థాన్ని సేవిస్తే పుణ్యక్షేత్రాన్ని దర్శిస్తే ఏదో మేలు జరిగిందనుకోవడం కేవలం భ్రాంతితో కూడుకున్నట్టిది, విశ్వాస జనితమైనట్టిది.

ఎక్కడో దేవుడుండి, లేక తమ చుట్టూ కాపలా వుండి, తమను సంరక్షిస్తున్నాడని మానవ సమూహాలు భావిస్తూ వుండడంవల్ల మానవ సమాజంలో క్రియాశక్తి నశించిపోతూ, వాస్తవ ప్రగతి కుంటుపడుతూ వస్తున్నది. అంటే, తాగుడు, నల్లమందు, గంజాయి వంటి డ్రగ్గులు, మత్తుపానీయాలు శరీరాన్ని ఎంతగా క్షీణింపచేస్తాయో, అంతగానూ దేవుడు తమను ఎల్లప్పుడూ కాపాడుతూ వుంటాడన్న ఊహలు జీవశక్తిని క్షయింపచేస్తాయి. అందుకే డ్రగ్గును నిషేధించినట్టే దేవుణ్ని కూడా నిషేధించాలంటున్నాను.

మౌలికమైన డ్రగ్గు ఒకటే అయినా అది కొకైన్, హెరాయిన్, బ్రౌన్ సుగర్, చరస్, భంగు మొదలైన అనేక రూపాలలో బజారులో పోటీ పడుతున్నట్లే, మౌలికంగా

దేవుడు అనే భావన ఒకటే అయినా అది వివిధ నామ రూపాలతో మత వేదికలపైకెక్కి పోరాటాలకు దిగుతున్నది. డ్రగ్గును మార్కెట్ చేస్తున్నది వివిధ కంపెనీలు, దేవుడ్ని మార్కెట్ చేస్తున్నది వివిధ మతాలు.

మానవ సమాజం సమైక్యంగా వివిధ భ్రాంతుల నుంచి బయటపడి, మత శృంఖలాలను తెంచుకొని, ముందుకు సాగాలంటే, మరికొంచెం ప్రగతిని సాధించాలంటే, సమున్నతమైన మరొక మజిలీని చేరుకోవాలంటే ముందుగా దేవుడు అనే డ్రగ్గు యొక్క చెడు గుణాల నుంచి, మత్తు నుంచి విముక్తం కావాలని నా ఉద్దేశం. మద్య నిషేధం అమలు జరగాలంటున్నాం. ముందుగా దైవభావనా నిషేధం జరగాలని ప్రత్యేకంగా నేను అంటున్నాను.

మానవుడు ఆహార, నిద్రా, మైథునాలను తనకు తానుగా ఎలా కంట్రోలు చేసుకోవడం నేర్చుకొన్నాడో, అలాగే భయాన్ని కూడా స్వశక్తితో కంట్రోలు చేసుకోవడం నేర్చుకోవాలి. మానవుడు అనునిత్యమూ అనేక భయాలకు లోనవుతూ వుంటాడు. అట్టి భయాల నివారణ కోసం దేవుడు అనబడే ఒక అతీత శక్తిపై ఆధారపడడం మానుకోవాలి. ఆకలిని నివారించుకోవడం కోసం ఆహారాన్ని తాను కష్టపడి సంపాదించుకొంటాడు. నారు పోసినవాడు నీరు పోస్తాడనడం నిజమే. ఆ సామెత జీవితానికి అన్వయించదు, అతకదు - తన భయాలను తానే నివారించుకోగల ఉపాయాలను మానవుడు సమకూర్చుకోవాలి. అందుకు ముందుగా దేవుడు అనే డ్రగ్గు ప్రభావం నుంచి బయటపడాలి.

చెట్టుపేరు చెప్పి కాయలమ్ముకొనే విధంగా ఈనాడు దేవుడి పేరు చెప్పి ఎన్నో కల్తీలు, మోసాలూ, బూటకపు వాగ్దానాలూ, దొంగ వ్యాపారాలూ, అవినీతి పనులూ చేస్తున్న వాళ్లే మెజారిటీగా వుంటున్నారు మానవులలో.

ఖుదా, ఈశ్వర్, గాడ్ వంటివన్నీ ఒకే దేవుడికి వివిధ భాషలలోని పేర్లని చెబుతూనే, ప్రతి మతం వాళ్ళూ తమ భాషలోని పేరే దేవుడికి అసలైన పేరని వాదిస్తారు. తమ వాదనను నిలుపుకోడానికి పోరాడతారు. ఈనాడు జరుగుతున్న మత కలహాలకు మూలకారణం ఇదొక్కటే. పైగా, ఏ మతం ఎక్కడ పుట్టిందో అక్కడి ప్రజల సహజ సంప్రదాయాలే ఈ పోరాటాలలో ప్రాధాన్యం వహిస్తున్నై. దేవుడొక్కడే అనే నినాదం మాటమాత్రంగానే వుండి పోతున్నది.

దేవుడు లేడు, పరమాత్మ వుంది

"దేవుడు లేడు, పరమాత్మ వుంది" అనేది నా సిద్ధాంతం. పరమాత్మ అంటే విశ్వైక జీవశక్తి, చైతన్యం. ఇందుకు సంబంధించిన విషయాలన్నీ 'మోక్షం నా జన్మ హక్కు' అనే సిద్ధాంత గ్రంథంలో సమగ్రంగా చర్చించి వున్నాను. ఇప్పుడీ గ్రంథంలో దేవుడు అనే భావన ప్రమాదకరమైన ఒక డ్రగ్గువలే మానవుణ్ని పీడిస్తున్నదనీ, దాని నుంచి విముక్తి పొందాలనీ మానవ జాతికి హెచ్చరిక చేస్తున్నాను.

పరమాత్మ అనేది విశ్వైక చేతన అని చెప్పుకొన్నాం కదా! అది ఒక జీవ బీజ క్షేత్రం. అనంతమైన బీజాణువులతో, జల కణాలతో సముద్రం నిండివున్నట్లు, నిండి వుంది. త్రిగుణాత్మకమైన ఆ విశ్వచైతన్యం యొక్క నిరంతర స్పందన నుంచి దానిలోని చైతన్య బీజాలు అంకురించడమే సృష్టి జరగడం. త్రిగుణాల మిశ్రమంతోనూ, ఏదో ఒక గుణం ప్రాముఖ్యం వహించడంతోనూ ఆ చైతన్య బీజాంకురాలు వివిధ జీవులుగా, వివిధ రూపాలతో విస్తరించాయి, వికసించాయి. అందులో ఒక రకం బీజాంకురాల స్వరూపమే మానవుడు. వివిధ శీతోష్ణస్థితులు గల ప్రపంచపు వివిధ ప్రాంతాలలో అనుకూల పరిసరాలు లభించినచోటెల్లా మానవులుద్భవించారు. వాళ్ళ రంగు, గుణ వర్తనలు ఆయా ప్రాంతాలనుబట్టి వచ్చాయని నా భావన.

ఆఫ్రికా మానవుడు నల్లగా వున్నా, మంగోలియా మానవుడు పసుపు పచ్చగా వున్నా, కకేషియా మానవుడు తెల్లగా వున్నా అందరూ ఒకే మానవ జాతి. వాళ్ళ వాళ్ళ గుణ వర్తనలు ఆయా ప్రాంతాల మట్టిని, గాలిని, నీటిని, వేడినిబట్టి వచ్చినట్టివి.

ఈ పరమాత్మ బీజం మానవుడిలో మనోరూపంలో వికసించింది. మనస్సు తన చుట్టూ ఒక జీవ రూపాన్ని నిర్మించుకొన్నది. ఆ రూపమే శరీరం. అది మొత్తం ఒక జీవాణు సముదాయమే. ఆత్మ, జీవం, చిత్తం, బుద్ధి మొదలైన పేర్లతో పిలువబడుతున్నదీ మనస్సే. జీవం పుట్టి, పెరిగి, మనస్సుగా వికసించి, తిరిగి సముద్రంలో అల లేచి పడినట్టు పరమాత్మలో లయించి పోతుంది. ఈ లయించి పోవడంలో ముందు శరీరమైనా పోవచ్చు, ఆత్మైనా పోవచ్చు. ఏది ముందు పోయినా

దానితో అదే క్షణంలో రెండోది పోతుంది. శరీరం కంటే ఆత్మ (మనస్సే) ముందు పోయే సందర్భాలు మనకనేకం కనిపిస్తై. కోమా, వృద్ధాప్యం వంటి సందర్భాలలో శరీరం కంటే ముందే మానసిక ప్రవర్తనలన్నీ అంతరించిపోతూ వుండడం స్పష్టమే కదా!

ఇక్కడ మరొక్క వాస్తవం గురించి వివరించవలసి వుంది. భయం అన్ని జీవులకూ సమానమే అయినా, మానవుడు మాత్రం భయానికి బానిస అయి బ్రతుకుతుండడం నిజమే కదా! భయం నుంచి తనను తాను రక్షించుకోడానికి అతడు ఏదో ఒక అతీత శక్తిని (దైవశక్తిని) ఆశ్రయిస్తూ వున్నాడు. ఆ అతీత శక్తి మనస్సు కల్పించినట్టిదే. దానికి దేవుడు అనే పేరు పెట్టి వివిధ మతాలూ తమ చుట్టూ వున్న మానవులకు అభయ హస్తం పట్టి తమ అనుచరులుగా చేసుకొన్నై. అందుకే మతాలను నేను, దేవుడు అనే డ్రగ్గును మార్కెట్ చేస్తున్న వ్యాపార సంస్థలు అన్నాను. ఆ డ్రగ్గు (దేవుడు)వల్ల స్వప్రయోజనాలకు తప్ప సామాన్య మానవులకు ఏమీ ప్రయోజనం లేదన్నాను. పైగా కొట్లాటలు వంటి ప్రమాదాలెన్నో జరుగు తున్నాయన్నాను.

అయితే, మనస్సు కల్పించుకొనే ఈ అతీత శక్తిని ఎవరికి వారే వ్యక్తిగతంగా రూపకల్పన చేసుకొని తమ తమ అభిరుచులకూ, ఆశలకూ, ఆకాంక్షలకూ అనుగుణమైన రీతిలో, భక్తి శ్రద్ధలతో ఆరాధించుకొంటే అందులో ప్రమాదం లేదని అనుభవం మీద చెపుతున్నాను. ప్రమాదం లేకపోగా సహజ గుణమైన భయాన్ని నివారించుకోడానికి అట్టి వ్యక్తిగత ఆరాధన తోడ్పడుతుంది కూడా. సాముహిక ప్రార్థనల కంటే వైయక్తిక ఆరాధనలు మనస్సు ఏకాగ్రం కావడానికి తోడ్పడుతై. దానివల్ల మనోబలం చేకూరుతుంది. దేవుడులేడు, పరమాత్మ వుంది అనే నా సిద్ధాంతానికి ఈ నా వ్యక్తిగత విగ్రహారాధన మాత్రం అనుగుణమైనట్టిదే. సృష్టి సమస్తమూ పరమాత్మ బీజాంకుర విన్యాసాలే కనుక, మనస్సు కల్పించుకొనే ఆకాంక్షా రూపాలు, వాటి వాస్తవ విగ్రహాలు అసహజాలేమీ కాదు.

కాగా, నా ఉద్బోధ ఇది. దేవుణ్ణి వదిలెయ్యండి. విగ్రహారాధన ద్వారా మీకు మనోధైర్యమూ, ఆత్మశక్తి, సుఖ శాంతులూ లభిస్తే అట్టి ఆరాధనను భక్తిశ్రద్ధలతో చేసుకోండి. అయితే అట్టి విగ్రహాలు దేవుడికి ప్రతిబింబాలని మాత్రం అనుకోకండి. అవి కేవలం మీమీ వ్యక్తిగత మనోరథాల మీద ఆడుతూ, పాడుతూ మీకు అభయహస్తం పడుతున్న మీలోని పరమాత్మ యొక్క విశ్వరూపాలే.

ఇంత ఉన్నత స్థాయిలో మానవులు ఆలోచించ గలిగినప్పుడు స్వేచ్ఛగా, నిర్భయంగా, స్వయం ప్రతిభతో ఇచ్ఛా శక్తిని వికసింప చేసుకొంటూ విశ్వమానవతకేసి మరికొంత ముందుకు పోగలుగుతారు.

విగ్రహాలు మనోరూపాలు

ఇక్కడొక సంశయాన్ని నివారించవలసి వుంది. పరమాత్మనే దేవుడంటున్నాం అని ఎవరైనా అంటే, ఆ మాట నిజం కాదు. కేవలం సామాన్య మానవులను మభ్యపెట్టడానికి అనే మాట మాత్రమే. మత్తైక జీవులైన మానవులు దేవుడు అని చెప్పేది పరమాత్మ కాదు. పరమాత్మ అనేది నామరూపాలు లేని ఒక చైతన్య శక్తి. దానిని పరమాత్మ, పరబ్రహ్మ, ఆల్మైటీ, ఆమ్నిసెంట్, ఆమ్నీ ప్రెజెంట్, ఆమ్నీ పొటెంట్ మొదలైన శక్తిపరమైన పేర్లతో పిలవవచ్చు. కానీ శివుడు, విష్ణువు, యెహోవా, అల్లా వంటివి దేవుడి పేర్లు అవి ఆయా మతాలకు పరిమితమైనట్టివి.

దేవుడు వేరు, పరమాత్మ వేరు అనే నా సూత్రానికి ఈ మాత్రం వివరణ చాలనుకొంటాను. వ్యక్తిగతమైన పారమాత్మిక మానసిక రూపాలు విగ్రహాలు కావచ్చునే కాని దేవుళ్ళు మాత్రం కాజాలవు.

దేవుడు మతపరమైన ఒక వ్యక్తి. పరమాత్మ విశ్వాత్మకమైన ఒక శక్తి. దేవుడు అనేవాడు పురుషుడు. పరమాత్మ స్త్రీ పురుష భావైకమైన శక్తి. దేవుడు ఆ మతం వాళ్ళకే స్వర్గమో, నరకమో ప్రసాదిస్తాడు. తన భక్తులకే శరణమిస్తాడు. తన ఆరాధకులకే రక్షణ కల్పిస్తాడు. తదితర మతాల వాళ్ళను ద్వేషిస్తాడు. తన స్వర్గంలోకి రానివ్వడు. పరమాత్మ అలా కాదు. అది కులమత వర్గ వివక్షత లేకుండా సమస్త జీవరాశులకు సహజ శక్తి సామర్థ్యాలను ప్రసాదించే విశ్వైక శక్తి.

పరమాత్మ మానవుడిలో మనో, బుద్ధి, చిత్త, అహంకారాల పేర్లతో పిలువ బడుతున్న ఆత్మ. అదే మనస్సు.

ఇక్కడ నేను నా చిన్నప్పటి నుంచీ సృష్టిస్తూ వస్తున్న సాహిత్యం గురించి ఒక మాట చెప్పాలి. నా సాహిత్యంలో ఉండే పాత్ర పోషణ, కళాత్మకత, శిల్ప రమణీయత, రసనిష్ఠత, సౌందర్యారాధన, వర్ణనా విన్యాసం, భావనా వైవిధ్యం, సర్వమానవ సమత,

సాంఘిక న్యాయం, ఆర్థిక సమృద్ధి, రాజకీయ బలసంపాదన వంటివన్నీ కూడా పైన నేను ప్రతిపాదించిన మనోగత వాంఛారూపాలైన విగ్రహాల సమారోహ సముత్సాహాలకు భిన్నమైనవేమీ కాదు.

దేవుడు లేడనడం దేశ మాత ఆరాధనకు అడ్డం రాదు. తల్లిదండ్రుల ఫోటోలకూ, విగ్రహాలకూ పూలదండలు వేసి చేతులు జోడించడాన్ని నిషేధించదు. ఈ దృష్టితోనే ఈ గ్రంథంతో పాటూ నా తదితర గ్రంథాలను కూడా సహృదయులు పరిశీలించాలి. అప్పుడే కావ్య రసానందం కలుగుతుంది. జీవితాలు సఫలీకృతమవుతాయి.

నేను ఈ "డ్రగ్ ఎడిక్టులు" కావ్యంలో చెప్పిన ప్రధాన విషయం ఒక్కటే అయినా దానిని నిరూపించుకోవడానికి ఇంత గ్రంథం వ్రాయవలసి వచ్చింది. మరొక విషయమేమిటంటే – ఇందులో నేను ఉదాహరణకు తీసుకొన్న విషయాలన్నీ ఎక్కువగా హిందూత్వ సాహిత్య సంస్కృతుల నుంచే. నేను మౌలికంగా హిందూత్వానికి చెందినవాణ్ణి కనుక నా మతం నుంచి, నా సంస్కృతి నుంచి, నా పూర్వీకుల రచనల నుంచి ఉదాహరణలను తీసుకోవడం నాకు సులభ సాధ్యం.

మరొక వాస్తవ మేమిటంటే – హిందూమతాన్నీ, హిందూ దేవుళ్ళనూ, హిందూత్వ భావాలనూ హిందువుడైనవాడు స్వేచ్ఛగా ఎంతైనా విమర్శించవచ్చు. సహన గుణం హిందూతత్వంలో సహజంగా వుంది. విమర్శకు తట్టుకోగల శక్తి హిందూత్వంలో వుంది. దైవ ద్రోహం (Blasphemy) అనేది హిందూమతంలో లేదు. మానవుల దౌర్జన్యాలకు, విమర్శలకు తట్టుకో లేనంతటి బలహీనుడు కాదు హైందవ దేవుడు (ద్రగ్గ). అందుకనే నా ఉదాహరణ లన్నిటినీ హిందూత్వం నుంచే తీసుకొన్నాను. ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితి దృష్ట్యా ఈ వివరణ ఇస్తున్నాను. సహృదయులు గమనించగలరు.

నిత్యానిత్య జిజ్ఞాస

నిత్యా నిత్య వస్తు జిజ్ఞాస కలవాడే నిజమైన జ్ఞాని అనేది ఒక లోకోక్తి. నిత్య సత్యాన్వేషణకు గాని, విషయ విజ్ఞాన పరిశోధనకు గాని ఇదే మూల సూత్రం అనవచ్చు. సనాతన భారతీయ వైదిక ఋషులూ, ఆ తరువాత వేద వ్యాసుడూ ఈ లోకోక్తికి లక్ష్య ప్రాయులుగా ఉదాహరించవచ్చు. ఆధునిక ప్రపంచంలో అట్టివాడు ఒక్క డా॥ అంబేద్కరే అనిపిస్తాడు నాకు.

ఈ మాట నేను చెప్పడానికి ఒకే ఒక కారణం వుంది. హైందవ సమాజంలో జాతి సమైక్యతను భగ్న పరిచే కుల వ్యవస్థనూ, అస్పృశ్యతనూ నిర్మూలించడానికి డా॥ అంబేడ్కరు తన శక్తి సామర్థ్య విద్యా ప్రాభవాలన్నిటినీ వెచ్చించి పోరాడిన వాడు. తాను పుట్టిన హిందూ మతాన్ని నిర్ధుష్టం చెయ్యడానికి సర్వ విధాలా కృషిచేసినవాడు. కుల నిర్మూలన గ్రంథాన్ని వ్రాసి, దేశ విభజన విషయంలో తన అభిప్రాయాలను స్పష్టంగా ప్రకటించి, పూనా ఒడంబడికపై సంతకం చేసి, గాంధీజీ ప్రాణాలను రక్షించి, భారత సంవిధానాన్ని నిర్మించి, హిందూ కోడ్ బిల్లును సంకలనం చేసి – ఇలా ఎన్నో విధాలుగా హైందవ సమాజాన్ని సంస్కరించడానికి పూనుకొన్నవాడు. చివరకు హైందవ సమాజం అంత సులభంగా సంస్కరణకు సుముఖం కాగల జీవశక్తి కలది కాదని తెలుసుకొన్న తరువాత హిందూమతం నుంచి వైదొలగాలనుకొన్నాడు. అప్పుడు ఒక నిష్కళంక నిరామయ నిత్య సత్యాన్వేషిగా లోకంలోని అన్ని మతాలను గురించి పరిశోధన కావించాడు. చివరకు దేవుడి గురించి చెప్పని, దేవుడి ప్రమేయం లేని ఉత్తమ మానవుడే బుద్ధ భగవానుడని చెప్పే బౌద్ధ మతాన్ని ఎన్నుకొన్నాడు.

దేవుడి విషయంలో నా వైఖరికి, డా॥ అంబేడ్కరు వైఖరికి మధ్య ఎక్కువ తేడా వున్నట్టు లేదు. అందుకే ఇక్కడ ఈ సత్యాన్ని ప్రస్తావించాను. నాది ఇంతకాలమూ ఒక నిత్యానిత్య సత్యాన్వేషణ యాత్రే అనుకొన్నప్పటికీ, ఇప్పుడు ఈ ''డ్రగ్ ఎడిక్టులు'' కావ్యం ఒక స్థిరీకృత సిద్ధాంతం.

''దేవుడు ఒక డ్రగ్గు. ఈ డ్రగ్గును నిషేధించాలి.'' దేవుడు లేడు, పరమాత్మ వుంది. దేవుడి మత్తు నుంచి విముక్తుడై మానవుడు పరమాత్మను గుర్తించాలి. అవసరం అనుకొంటే విశ్వైక చైతన్య శక్తి అయిన పరమాత్మను తనకు ఇష్టమైన గుణాసక్తి రూపాలలో ఆరాధించుకోవచ్చు.

"Religion is a personal issue" (The Hindu, 15-3-1993) అన్నారు ప్రధాన మంత్రి P.V. నరసింహారావు గారు. మేధావులూ, హేతువాదులూ, కవి పండితులూ ఎంతో మంది ఎంతో కాలంగా అంటున్న మాటే ఇది. అయితే ఎవరూ పట్టించుకోవడం లేదు. కారణం ప్రపంచంలోని మెజారిటీ ప్రజలు వివిధ మతాల అధీనంలో వుండడమే. మతమంటేనే దేవుడు. దేవుడంటేనే డ్రగ్గు. ఈ డ్రగ్గును నిషేధిస్తేనే కానీ విజ్ఞానం తలెత్తుకోలేదు.

అంకిత చరిత్ర - కృతజ్ఞతలు

పూర్ణ మదః పూర్ణ మిదం
పూర్ణాత్ పూర్ణ ముదచ్యతే
పూర్ణస్య పూర్ణ మాదాయ
పూర్ణమే వావశిష్యతే

అనే వేద వాక్యానికి ఈనాడు ప్రత్యక్ష నిదర్శనం మహాకవి డా. వుండేల మాలకొండారెడ్డిగారు. గొప్ప ఇంజనీరు, విశాల హృదయుడు, వదాన్యుడు. పూర్ణం (శూన్యం) నుంచి పూర్ణం (సంపూర్ణ సమైశ్వర్యం) వరకు విరిసిన, విస్తరించిన పూర్ణ పురుషుడాయన. ఆయన జీవిత పురోగమనం గురించి, ఆయన సాహిత్య సృజన గురించి నేనిక్కడ మళ్ళీ చెప్పదలచ లేదు. ఆ వివరాలు అందరికీ తెలిసినట్టివే. వుండేల వారిని గురించి ''శూన్యం నుంచి సృష్టి'' అనే పేరుతో రావూరి భరద్వాజ గారు ఎంతో చక్కగా చిత్రించిన జీవిత చిత్రణ ఈ సందర్భంలో అందరూ చదవదగినట్టిది. నేనిక్కడ చెప్పేమాట ఒకటే - ఆయన నాకు చిరకాల మిత్రుడనీ, అందుకు నేనెంతో గర్వపడుతున్నాననీ.

1992, ఆగస్టు 23న వుండేల వారి షష్టిపూర్తి మహోత్సవ సందర్భంలో నేను కొన్ని పద్యాలు వ్రాశాను. అదే సందర్భంలో ఆయన కొన్ని గ్రంథాలను అంకితం తీసుకొంటున్నారన్న విషయం తెలిసి, అప్పటికి తయారుగావున్న నా ''డ్రగ్గెడిక్టులు'' కావ్యాన్ని ఆయనకు అంకితంగా ప్రకటించదలిచాను. ఆయన అందుకు అంగీకరించారు. ఈ కావ్యం ముద్రణ కొంచెం ఆలస్యమైనా, అవే పద్యాలతో ఇప్పుడు దీనిని అంకితంగా ప్రకటిస్తున్నాను.

మార్చి, 1993 బోయి భీమన్న

ఒకటి

ప్రపంచం లోని ఏ మత విశ్వాసు లైనా
అందరూ డ్ర గ్గెడిక్టులే,
ఆ డ్రగ్గు పేరు దేవుడు!

డ్రగ్ అంటే అదొక మత్తుమందు,
మత్తులో మహావీర స్వర్గాలూ లభిస్తై
మనోముగ్ధ సమాధులూ సిద్ధిస్తై.
అదొక పగటి కలల ఉరవడి,
మనస్సు నడిపే గారడీ!

ఒక్కసారి ఈ డ్రగ్గుతో జతకడితే
ఇక బ్రతుకంతా దానికి బానిసై పోతుంది,
మానవత్వమే మసై పోతుంది.

రెండు

డ్రగ్గు మూల పదార్థం ఒకటే కావచ్చు,
తయారీలో వైవిధ్యం రావచ్చు,
కంపెనీల పేర్లతో బజారున పడవచ్చు.
ఎన్ని భాషలలో ఎన్ని పేర్లతో పిలువబడినా
అది డ్రగ్గే, దాని గుణం మైకమే!

నల్లమందు, గంజాయి, బ్రౌన్ సుగర్
భంగు, హెరాయిన్, ఛరస్, కొకెయిన్
ఎవరు ఏ పేరుతో జపించినా
దేనికి విధేయులై భజించినా
అది డ్రగ్గే, దాని వరం దాస్యమే!

మూడు

మొదట్లో ఈ డ్రగ్గు జంకును తొలగిస్తుంది,
ధైర్యం కలిగిస్తుంది, సాహసం చేయిస్తుంది,
క్రమంగా అలవాటై, ఆ తర్వాత ఇక
అది లేకుండా బ్రతకలే మనిపిస్తుంది!

ఇంకా బలమైన డ్రగ్గేదో కావా లనిపిస్తుంది!
రకరకాల పేర్లతో ఆ డ్రగ్గును
పేటెంటు చేసుకొన్న కంపెనీలు
మా డ్రగ్గు గొప్పదంటే మా డ్రగ్గు గొప్పదంటూ
పోటీలు పడుతున్నై!
పోరాటాలకు దిగుతున్నై!
మోనోపోలీ కోసం
మోసాలకు పాల్పడుతున్నై!
మతాలుగా ఏర్పడి మానవుల్ని
మందలుగా విభజించి పాలిస్తున్నై!
సొంత ఆలోచనల్ని చంపేస్తున్నై!

నాలుగు

సృష్టిలో ఒక్క మానవ జాతికి తప్ప
మరే జీవ జాతికీ దేవుడు లేడు,
తదితర జీవ జాతు లన్నిటికీ
తమ స్వభావమే తమ గైడు.

మానవ మానవేతర జగత్తు కంతకూ
పితృదేవు డొక్కడే అయితే-
పశు పక్షి మత్స్యాదులకు అతడు
దయచేసిన వర మేమిటి?
పరస్పరం చంపుకు తిను మనడ మేనా?
మానవుడికి ఆహారం క మ్మనడ మేనా?

సృష్టికర్త కరుణామయుడే అయితే
వ్యాధిని, క్రౌర్యాన్ని, హింసను, మృత్యువును
దారిద్ర్యాన్ని, దాస్యాన్ని, దోపిడీని
ఎందుకు సృష్టించి నట్లు?

అయిదు

సృష్టికి ఒక కర్త కల డనడం కంటె-
సృష్టిలోని లోపాలకూ, పాపాలకూ
అతడే బాధ్యు డనడం కంటె-
అతడికి ప్రత్యర్థులుగా సైతాను, కర్మ వంటి
ధూర్త శక్తులను కల్పించడం కంటె-
సృష్టి తనకు తానుగా పుట్టి ప్రవర్తిస్తున్న దనడం
వాస్తవానికి దగ్గర, హేతువుకు ధాతువు.

సృష్టికర్త మంచివాడే అయితే
చెడును ఎందుకు సృష్టించినట్టు?
తినగూడని వంటను వడ్డించడ మెందుకు?
తిని నందుకు శిక్షించడ మెందుకు?

దేవుడి పేర రెండు మతాల వాళ్ళు
ఒకరి నొకరు చంపుకొంటుంటే
ఆ ఇద్దరికీ దేవు డొకడే అనడం ఎలా?

ఆరు

సృష్టికి ఒక కర్తను కల్పించినవాడు మనిషి,
అతణ్ణి దేవుడు అని పేర్కొన్నవాడు మనిషి,
అతడి స్వరూప స్వభావాల అవగాహన కోసం
తన జాతి ఫీఫ్‌టన్‌తో పోల్చి చూచుకొని
దేవుడు ఒక మహా కఠిన నియంతగా
నిర్ణయించినవాడు మనిషి!

మనిషి ఇదంతా ఎందుకు చేశాడు?
ఏ జీవ జాతికీ లేని దైవ భీతి
మానవుణ్ణే ఎందుకు పట్టుకుంది?

ఏడు

'నే నెవరు?
పుట్టక ముందు ఎవర్ని?
చచ్చి ఏమవుతాను?"
ఈ ప్రశ్నలు మానవుడికే కలిగినై,
కారణం వికసించిన అతడి మెదడు!

ప్రశ్నలతో దేవాలయాలు కట్టాడు
జవాబులతో గ్రంథాలయాలు నింపాడు.
"పృథివీ పతి కంటె విష్ణువు లేడు" అన్నాడు
అతడు ఒక ప్రజాకంటకు డైనా సరే!

తన గుణ కర్మలు జీవనైజాలే అయినా
బాధ్యతను మాత్రం దేవుడిపై పెట్టాడు!
అసలు సృష్టి కంటె
మానవ సృష్టి తెలివి గల దయింది!

ఎనిమిది

అరటి గెల ముదిరే కొలదీ
చెట్టుకు బోటు అవసరం,
మనిషి పైకెక్కే కొలదీ పట్టుకొమ్మ అవసరం,
ఇంటి అంతస్తులు పెరుగుతున్న కొలదీ
వాచ్‌మన్‌లూ, రక్షక భటులూ అవసరం.
అలాగే మెదడు వికసించే కొలదీ
దేవుడు అవసర మయాడు!

తొమ్మిది

గతం జ్ఞాపక ముంటున్నది
ఆలోచనలలో భవిష్యత్తు కనిపిస్తున్నది
గతంలోని అనుకోని సంఘటనలు
భవిష్యత్తును భయపెడుతున్నవి!

ఆనందాన్ని భగ్నం చేస్తూ ఆకస్మిక దుఃఖం,
చేతిలోని ఆహారాన్ని గద్ద తన్నుకుపోవడం,
ఒక్కడి చేతిలో నూరు మందిని చంపే దర్పం,
ఒక్కడి కంచంలో వేయి మందికి సరిపడే అన్నం!

ఏ పనీ చెయ్యనివాడు ప్రజాపతి,
పని చేసే ప్రజలంతా అతడికి బానిసలు!
క్రూర మృగానికి సాధు జంతువు ఆహారం!
ఓహో, ఎంతటి దుష్ట ప్రణాళిక!

పది

దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ ద్వారా
తన సృష్టినే నిష్కలుషం చేసుకోలేక
అంతా ప్రారబ్ధ కర్మకు వదిలేసిన దేవుడు,
తన శత్రువయిన సైతానును నిర్జించలేక
వాడి ఆకర్షణలకు లొంగిపోయే
అమాయకులను శిక్షించే దేవుడు,
సర్వ శక్తిమంతు డెలా అవుతాడు?

సంకల్ప మాత్రలో సర్వం సృష్టించే వాడికి
ప్రారబ్ధ కర్మ ఎక్కడి నుంచి వచ్చింది?
శత్రువు ఎక్కడి నుంచి పుట్టాడు?

పదకొండు

పాపమో పుణ్యమో స్వయంగా చేసే స్వేచ్ఛ
మానవుడి కున్నదా?
మానవుడి గుణ కర్మలపై అజమాయిషీ
దేవుడికి లేదా?

ఆది నుంచీ చరిత్రను పరిశీలిస్తే
అన్ని మతాలకు సంబంధించీ కూడ
దేవుడు మానవుడికి చేసిన వాగ్దానా లెన్ని?
అవి ఎప్పు డెలా నెరవేర్చబడ్డాయి?

కనీసం తమ ఉత్సవాల ఊరేగింపుల మీదైనా
శత్రు మూకల నుంచి రాళ్ళు పడకుండా
రక్షించుకో గలుగుతున్న దేవు ళ్ళెవరు?

ఒక మతం వాళ్ళ గుడిలో దేవుడు లేడని
మరొక మతం వాళ్ళు రుజువు చేస్తూ వుంటే
మరి ఇక దేవుడు ఎక్కడ వున్నట్టు?

పన్నెండు

మూడో కన్ను తెరిస్తే ముల్లోకాలను
భస్మం చెయ్యగల డనుకొంటున్న శివుణ్ణి
ఒక్క దెబ్బతో ఘజ్నీ ముక్కలుగా నరికేసి పోతే
ఎవరేం చెయ్యగలిగారు?

దేవాలయాలు, పుణ్యక్షేత్రాలు, సమాధులు
అన్నీ భక్తుల యాత్రా స్థలాలే;
అయితే, కోరికలు తీరిన భక్తు లెందరు?

దేవుడు స్వర్గం మాత్రమే ఇవ్వగల డంటే
దేవుడు తన భక్తుల కోరికలే తీరుస్తా డంటే
పార్టీ నాయకుల వంటి వా డనేనా?
పక్షపాత బుద్ధి కల వా డనేనా?

పదమూడు

దేవుడు సర్వ జీవ హితుడని గాని
సర్వ శక్తి సమర్థుడని గాని
ఏ మతమూ నిరూపించలేదు!

అన్ని మతాలూ దేవుడి పేర
నర హత్యలు చేసినవే,
న్యాయం తప్పినవే,
నష్టపోయినవే!

అందుకు కారణం-
ప్రభువు కిష్టమైన డ్రగ్గునే
ప్రజ లందరూ సేవించా లనే
నిరంకుశాధికారిక నిబంధన!
వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛా నిరోధక బంధన!

పదునాలుగు

మతాని కొకడుగా, కులాని కొకడుగా
రూపొంది వున్న దేవుళ్ళను కలిపి
ఏకేశ్వరు డనడం కుదరదు.

దేవుడు మానవ ప్రతిష్ఠితుడు
మానవుడు స్వప్రయోజకుడు.

ఏ రెండు మతాల దేవుళ్ళూ
కలిసి కాపురం చెయ్యలేరు,
ఏ రెండు మాఫియా గేంగులూ
తమ డ్రగ్గుల్ని కలిపి అమ్ముకోలేవు.

ఏ కంపెనీ కూడ
మరొక కంపెనీ డ్రగ్గును ఆమోదించదు.

పదిహేను

పరమాత్మనే దేవు డంటా మంటావా?
అలా అనడం కరెంటును లైటు అనడమే!
మట్టిని ముంత అనడమే,
సముద్రాన్ని బిందు వనడమే!

"సమోహం సర్వ భూతేషు"
అని కృష్ణ భగవాను డన్నాడని
ప్రతి జీవినీ కృష్ణుడు అంటామా?

విష్ణువు వరాహ మయా డని
ప్రతి వరాహమూ విష్ణు వవుతుందా?

దేవు డనే దొక ఊహ,
పరమాత్మ ఒక వాస్తవ జీవ శక్తి.

పదహారు

మనం పేర్లు పెట్టి పిలిచేది శరీరాలను!
నామ రూప గుణాలు ఆత్మకు
అది ధరించే శరీరాలను బట్టి వస్తై.

ఆహార నిద్రా మైధున భయాలు
ప్రతి జీవికీ సహజంగా వుండే ఆర్తులు.
అవి మానవుడికీ వున్నై,

అతడికి అదనంగా వున్న శక్తి జ్ఞానం!
జ్ఞానం గుణత్రయ సంయోగ సంస్కారం,
అది మానవుడి కొక్కడికే వుంది!

పదిహేడు

జీవి బ్రతకడానికి
మరొక జీవిని తినక తప్పదు
అది జంగముమైనా, స్థావరమైనా.

తనకు ఎప్పుడే ప్రమాదం ఏర్పడుతుందో
అన్న భయమే ప్రతి జీవికీ
ఆత్మ రక్షణ పోరాటాన్ని మప్పుతుంది,
గెల్చిన జీవి బ్రతుకుతుంది.

మనిషి ప్రాణభయం ఏర్పడినప్పుడు
విజయానికి భుజబలం, ఆయుధ బలం,
బుద్ధి బలం మాత్రమే చాల వనుకో న్నప్పుడు
ఏదో అతిలోక శక్తి బలం కూడా
తనకు లభించా లనుకొన్నాడు,
ఆ అతిలోక శక్తినే దేవు డన్నాడు,
తన భారాన్ని అతడిపై పెట్టాడు.

పద్దెనిమిది

తెలి వంటే తనలోని వెలుగే అనే గ్రహింపు లేని
తొలి యుగాల మానవుడు
తెలివిని వదిలేసి, దేవుణ్ని పట్టుకొన్నాడు,
దెబ్బ తిన్నాడు!

తెలివిగా వికసిస్తున్నది పరమాత్మ,
దానికి దేవుడని పేరు పెట్టింది ఊహ.

అందుకే చెపుతున్నాను-
వాస్తవంగా దేవు డెక్కడో లేడని,
శాశ్వత చైతన్య నిత్య తరంగిణి
సర్వ సృష్టికీ మూల బీజ క్షేత్రం
పరమాత్మే అని,
పురోగతికి కారణం దేవుడు కాదని,
తన సొంత తెలివి ఇచ్చే వెలుగేనని!

పందొమ్మిది

మానవుడికి-
దేవు డొకడే అంటే చాలదా?
ఆ ఒకడూ "మా ఎల్లయ్య" అంటూ ఒకడూ
"కాదు, మా పుల్లయ్య" అంటూ మరొకడూ
ఇప్పటికీ కొట్టుకు చస్తున్నా రెందుకు?

దేవు డొకడే అని విశ్వసిస్తే,
అతడి పేర్లు భాషను బట్టి వుంటాయని గుర్తిస్తే,
హిందూ, ముస్లిం ప్రజలు కలిసి
"ఈశ్వర్ అల్లా తేరే నాం" అంటూ
ఎందుకు పాడరు?

ఇరవై

ఏ మతమైనా - మత మంటే అది
ఆ జాతి సాంఘిక వ్యవస్థ యొక్క
ఏవో కొన్ని విధి నిషేధాల బంధం,
ఆ వ్యవస్థలోని ప్రతి జీవికీ
పుట్టుకతోనే మెడలో పడుతుం దది.

ఈ బంధాలు-
ఇంట్లో తాతయ్య పేనినవీ కావచ్చు,
స్వదేశీవీ కావచ్చు, విదేశీవీ కావచ్చు,
మార్కెట్లో దొరుకుతై ఎన్నైనా.

విశ్వాసాలు మార్చినప్పు డల్లా
బంధాలు మార్చుకోవచ్చు,
ఒకటి చాల దనుకొంటే
రెండు మూడు - ఎన్నైనా ధరించవచ్చు.

ఇరవై ఒకటి

చాలడం, చాలక పోవడం అనేది
ఆయా బంధాలలోని డ్రగ్గులు ఇచ్చే
కిక్కులపై ఆధారపడి వుంటుంది.
ఏ డ్రగ్గు ఎక్కువ కిక్కిస్తే
ఆ డ్రగ్గుకు గిరాకీ పెరుగుతుంది.

కిక్కు అంటే తన్నడం కదా?
ఎవరు బాగా తన్నగలిగితే
వారే లోకానికి ప్రభువులు అన్నమాట.
రాజ్యం వీరభోజ్య మనడం అందుకే!
బలవంతుడు మంచివా డైతే హీరో,
చెడ్డవా డైతే విలన్!

ఇరవై రెండు

"కానున్నది కాక మానదు, అయినా
నీ పని నీవు చెయ్యి!"
అనేది అర్థం లేని మాట,
మోసానికి సీటు.
కానున్నది కాక మాన నప్పుడు
పని చెయ్యడం దేనికి?

ఎవరైనా పని చేసినప్పుడు
ఏదో ఒకటి కావడం.
పని జీవ లక్షణం,
ఫలితం సృష్టి వికసనం.

ఇరవై మూడు

బంగారం, ప్రపంచ బేంకు, అణ్వాస్త్రం
ఈ మూడే ఈ కాలపు ట్రినిటీ !
ఈ మూడూ ఎవరి అధీనంలో వుంటే
వారే విశ్వనాథులు !
నీవు విశ్వనాథుడి అనుచరుడి వైతే
వైశేషిక శక్తి నీ వద్ద వుండాలి !

అహింస నిరాయుధుడి ఆపద్ధర్మం,
సత్యాగ్రహం బలహీనుడి ఆయుధం,
అవనిని పాలించా లంటే
ఆయుధాలు ధరించాలి !

వెర్రివాడి పెళ్లాం
వాడ కంతకూ వదిన అవుతుంది,
అది ఆ వంశం అస్తిత్వాన్నే తీసేస్తుంది.

ఇరవై నాలుగు

శివుడికి త్రిశూలం
విష్ణువుకు చక్రం ఎందుకు?
కర్ర చేత లేకపోతే గొర్రె కూడ
కరుస్తుం దని నమ్మే మానవుడు
తన దేవుడి కిచ్చిన ఆయుధా లవి !

ఏ జీవికీ అక్కర లేని దైవ రక్షణ
మానవుడి కవసర మయింది!
అప్రతిహతా లైన దివ్యాయుధాలతో
నిత్య ప్రార్థనల హెచ్చరికలు స్వీకరిస్తూ
దేవుడు మానవుడి చుట్టూ పాపం
నిత్య గస్తీ తిరగాలి మరి!

ఇరవై అయిదు

పరిశీలించు, మిత్రమా, పరిశీలించు !
లోక ప్రవర్తనను నిశితంగా పరిశీలించు !

ఒకే దేవుణ్ణి నమ్మే ఒకే మతంలో కూడ
శాఖా భేదాలూ, వర్గ వైరాలూ ఎందుకున్నై ?
వీర శైవులకూ, వీర వైష్ణవులకూ
ప్రొటెస్టంటులకూ, కేథలిక్కులకూ
షియాలకూ, సున్నీలకూ
ఆ పోరాటాలు దేనికోసం?
దేవుడి కోసమేనా?

ఇరవై ఆరు

సైన్సు ఇంతగా వికసించని ఆ కాలంలో
సూర్య చంద్రులు శివుడి నేత్రాలు,
ప్రపంచ మానవు లందరూ శైవులు!

సైన్సు చాలాగా వికసించిన ఈ కాలంలో
శివుణ్ణి వదిలేసి కూడా కొందరు కొందరు
కేవల భౌతిక గోళాలైన సూర్య చంద్రుల్ని
ఇంకా ఆరాధిస్తున్నా రెందుకు?

సూర్యుడు శక్తి మూల మని
సైన్సే ఆరాధిస్తున్నది, సరే!
మరి, చంద్రారాధకుల మా టేమిటి?
తామే అధికుల మంటూ వాళ్ళు
సూర్య భక్తులపై దండెత్తడ మేమిటి?
చంద్రుడు ఒగ గ్రహం కూడా కాదే!

ఇరవై ఏడు

వేల వత్సరాలుగా వస్తున్న మత కర్మలన్నీ
కేవల మూఢ చర్యలని రుజువైన నేడు,
ప్రజల ప్రార్థనల్ని ఏ దేవుడూ వినడం లేదని
స్పష్టంగా తెలుస్తున్న నేడు కూడ
విజ్ఞానపు వెలుగులో వాస్తవాలను చూడ రెందుకు?

చూడక పోవడం కాదు, మిత్రమా!
బాగా చూచే చేస్తున్న మోస మది!
గుడిలోని దేవుడి సత్తా
పూజారికి తెలియ దనుకోకు!

ఇరవై ఎనిమిది

దేవుడొక ఊహ,
మత మొక నియమావళి.

వివిధ దేశాల లోని ప్రవక్తలు సృష్టికర్తను
తల కొక విధంగా ఊహించారు,
అందుకే ఆ ఊహల్లో అన్ని వైరుధ్యాలు!

సైంటిస్టులు కనుగొన్న అణుశక్తి
రాజకీయ ప్రభువుల పరమైనట్టు,
మేధావులు ఊహించిన దేవుడు
మత కర్తల చేతికి చిక్కాడు,
మత్తు మందుగా ఉపయోగ పడుతున్నాడు!

ఇరవై తొమ్మిది

సమాజాన్ని క్రమశిక్షణలో నడపడానికి
దైవభీతి, పాపభీతి, నరక భీతి అక్కర లేదు.

వాటిని ప్రతి మతమూ ప్రచారం చేస్తున్నది కదా!
ఇంతవరకు ఎంతమంది విన్నారు?
ఎంతమంది ఇప్పుడు వింటున్నారు?

ఇవి ఉత్త ప్రచారాలని అందరికీ తెలుసు.
త్రికరణ శుద్ధీ, ధైర్య సాహసాలూ గల
మేధావులు బహిరంగంగా ధిక్కరిస్తుంటే,
సామాన్యులు ఆచారంగా సహిస్తున్నారు, అంతే.

ముప్ఫై

ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాలు, జాతులు
ఇంతగా దగ్గరకు రాని పూర్వ కాలంలో
పుట్టిన మత సూత్రాలు, సంఘ నియమాలు
భూగోళమే మునిగి పోయేటంత మంది పుట్టి
కలగలిసి పోతున్న ఈ కాలానికి పనికివస్తాయా?

విజాతీయుడు కనిపిస్తేనే చంపేసేది పూర్వకాలం,
సహజీవనమే జీవజలం జగత్తుకే ఇప్పుడు !
జాతీయ సమైక్యం పరిధి కూడ చిన్నదయింది,
నాది విశ్వమానవ సమైక్యజీవన పథకం.

ముప్పై ఒకటి

జీవం అంటే ఏమిటి?
దాని పుట్టు పూర్వోత్తరా లేమిటి?

ఈ ప్రశ్నకు జవాబు దొరకలే దింత వరకు.
యోగం వెదికి సొమ్మసిల్లింది,
సైన్సు ఇంకా వెదుకుతూనే వుంది.

"సృజామ్యహం" అన్నాడు కృష్ణ పరమాత్మ,
పరమాత్మ తనను తాను సృష్టించుకొంటున్నది,
ఇందులో దేవుడి ప్రమేయం లేదు.

ముప్పై రెండు

తా నెవరో
తన మూల మేమిటో
గమ్య మేమిటో, పర్యవసాన మేమిటో
అన్వేషణకు దిగినవాడు మానవుడే!
దాని ఫలితాలే-

వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, దర్శనాలు
మత గ్రంథాలు, దేవుడు, సైతాను
స్వర్గ నరకాలు, కర్మ సిద్ధాంతం వగైరా!

ఇందులో సైన్సు ఒక్కటే వాస్తవం,
తక్కిన వన్నీ ఊహలు, భ్రాంతులు!

ముప్పై మూడు

మానవుడి అస్తిత్వం, వ్యక్తిత్వం, ప్రగతి
మనో బుద్ధి అహంకార ప్రవర్తనలే.
మనో బుద్ధి అహంకారాలు లేకపోతే
మనిషి జీవచ్ఛవమే!

ముఖ్యంగా-
అహంకారమే అస్తిత్వం జీవికి
అతిశయానికి మూలధాతువు అహంకారం,
అహంకారం కలవాడే అవనీశ్వరుడు
అది లేనివాడు దీనుడు, దాసుడు.

ముప్పై నాలుగు

మానవులలో
తెలివి తక్కువ వాళ్ళెవరూ వుండరు.
కొందరు బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతులైతే
కొందరు ఏకముఖ ప్రతిభావంతులు.

ప్రజల్ని దోచుకునే ధనికులూ
ధనికుల్ని దోచుకునే దొంగలూ
తెలివితేటలలో సమానులే.

కోటి విద్యలు
శతకోటి ఉద్యోగాలు
అనంతకోటి ప్రణాళికలు !
ఇదీ మానవ జీవితం
దీనికి దేవు డక్కరలేదు.

ముప్పై అయిదు

దేవు డొక డ్రగ్గు!
ఈ డ్రగ్గును వాడుకలో పెడుతున్న
మతా లన్నీ మాఫియా ముఠాలు!

ఈ ముఠాల మధ్య వ్యాపార కలహాలే
అశాంతికీ అభద్రతకూ హేతువులు!

మానవ సుఖ శాంతులకు
విజ్ఞాన వికాసాలకు మార్గ మొకటే వుంది,
అది దేవుణ్ణి నిషేధించడం!

అయితే-
మానవుణ్ని ఎడ్యుకేట్ చెయ్యకుండా
దేవుణ్ని నిషేధించలేం!

ముప్పై ఆరు

మానవుడు భయస్తుడు, శంకాకులుడు
అగోచర భవితవ్యుడు,
అతడికి కావాలి ఏదో ఒక అదృష్ట శక్తి అండ.

అదే పరమాత్మ అనుకొంటే చాలదా?
చాలదు! కనుకనే
మానవుడు తన ఇచ్ఛా శక్తితో
క్రియా రూపాలను తయారుచేసుకొని
ఆత్మ రక్షణ కోసం ఆరాధిస్తాడు.

కనుక–
మానవాత్మను పరమాత్మగా మలచాలంటే
భయాన్ని తొలిగించాలి.

ముప్పై ఏడు

సముద్రంలోని ప్రతి అలా సముద్రమే,
పరమాత్మలోని ప్రతి అణువూ పరమాత్మే,
మరణానంతరం ఏమీ వుండదు,
అంతా ఒకే పరమాత్మ!
ఏ జీవి అస్తిత్వమైనా లయం వరకే!

వెలిగినంతసేపే ఆ వెలుగు,
మళ్ళీ వెలిగేది మరొకటి.
ఏ విత్తనమూ రెండు సార్లు మొలవదు,
మళ్ళీ మొలిచేది మరొకటి.

ముప్పై ఎనిమిది

ధనం ద్వారా అధికారం–
అధికారం ద్వారా మళ్ళీ ధనం!
అవి రెండే మళ్ళీ మళ్ళీ!
డబ్బు ముష్టిలో దేవు డున్నా డనేది లోకోక్తి!
నీ మాఫియా ముఠాల వ్యాపార మంతా
డబ్బు కోసమే కాదా?

నీతులు, నియమాలు
పాప పుణ్య వివక్షలు
నరక భయాలు, స్వర్గ సుఖాశలు-
అన్నీ ప్రజల్ని మాయచేసి
ప్రభువులు భోగా లనుభవించడానికి
కల్పించబడిన డ్రగ్ వాగురలే!

ముప్ఫై తొమ్మిది

కొన్ని విదేశీ డ్రగ్గులపై
కొందరికి విశ్వాసం జాస్తి,
స్వదేశీ డ్రగ్గుల మీదే కొందరికి భక్తి.
మా సెక్యులరిస్టులకు
ఏ డ్రగ్గైనా ఫర్వాలేదు!

మిత్రమా!
నీ మనోరథాన్ని తీర్చుకోడానికి
మాదక ద్రవ్యం (డ్రగ్గు) అవసరమా?
స్వచ్ఛమైన ఆత్మీయతతో
సాధించలేవా సంకల్ప సిద్ధిని?

నలబై

ఒక్కొక్క డ్రగ్గు చాలా ఖరీ దయింది,
సామాన్యులు దూరం నుంచే దానికి
సాష్టాంగ పడి పోతుంటారు.

దాని పే రేదో మన కర్థం కాని
ఏదో పర భాషలో వుంటుంది,
దాని యజమానులు
ఫైవ్ స్టార్ చివరి అంతస్తులో వుంటారు.
దానిలో వుండేది నల్లమందే కావచ్చు
దాని విలువ ఒక్క రూపాయే కావచ్చు
బజారులో దాని ఖరీదు మాత్రం
వేల డాలరులు!

పనివాడి శరీరమూ, ప్రభువు శరీరమూ
నగ్నంగా సమానమే,
ఖరీదులు మాత్రం పదవులను బట్టి!

నలభై ఒకటి

గోదావరి నుంచి ప్రవహించే
ప్రతి కాలువా, ప్రతి బోదే, ప్రతి బిందువూ
తానే గోదావరి ననుకొంటుంది!
అవును, కాదా మరి?

మరి, తానే పరమాత్మ నని
మానవు డెందు కనుకోడు?

అనుకొంటాడు–
డ్రగ్గును వదిలేస్తే!

నలభై రెండు

నీ జీవిత లక్ష్యం ఆటైతే
ఆడుతూ గెలవాలి
పాటైతే పాడుతూ గెలవాలి
పోరాటమైతే పోరాడుతూ గెలవాలి

నీకు ఏ రంగంలో ఆసక్తి వున్నదో
ఆ రంగంలో కృషిచేస్తూ గెలవాలి

నీ శత్రువు బలవంతుడైతే
నీవు బలవత్తరుడవై గెలవాలి

గెలుపే జీవితం
జీవించడమే జన్మకు పరమార్థం!

నలభై మూడు

కృష్ణా అంటూ గొంతెత్తి పాడిన ఘంటసాల
గొంతు కేన్సరుతో మరణించాడు!
ఇదేమి అన్యాయం అంటే
కర్మ అన్నారు మత పెద్దలు!
అంటే – కృష్ణ పరమాత్మ కంటే
కర్మే బలవత్తర మనుకోవాలా?
ఎంత దైవ ద్రోహం!

నలభై నాలుగు

ఈ డ్రగ్గు కూడా ఇప్పుడు నికార్సుగా లేదు
కాలక్రమంలో కల్తీ అవుతూ వచ్చింది
ఇప్పుడు బొత్తిగా నిష్ప్రయోజక మయింది
ఈనాడు ఏ డ్రగ్గైనా ఇంగువ కట్టిన గుడ్డే!

దాని పేరు చెప్పి యుక్తిపరులు, గూండాలు
అమాయకులను మోసగిస్తున్నారు, అంతే!

మానవులను అన్యోన్యంగా వుంచుతున్నది
దేవుడు కాదు, సహజీవన స్వభావం,
డ్రగ్గు కాదు, కలిసి వుండడంలోని బలం.

నలభై అయిదు

పుట్టడం, బ్రతకడం, చావడం
ఈ మూడే లోక నైజాలు.

పుట్టడం మన చేతిలో లేదు,
చావడం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తప్పదు,
ఎంతకాలం బ్రతకగలం అనేది
మన జాగ్రత్తపై ఆధారపడి వున్నట్టిది.

ఒకటి ప్రవేశ ద్వారం, ఒకటి నిష్క్రమణ ద్వారం,
దాని కవతలా, దీని కవతలా అంతా పరమాత్మ.
ఈ మధ్యదే అస్తిత్వం, వ్యక్తిత్వం, జగన్నాటకం.

నాటకంలో నీవు పాత్రధారివా? ప్రేక్షకుడివా?
క్రిక్కిరిసి వున్న హాలులో, సీట్ల కోసం పోరాటంలో

నీవు సీటు దొరికినవాడవా?
పరాజితుడివా?

జీవిత పోరాటంలో విజయానికి
మంచితన మొకటే చాలదు,
పోరాట బలం కూడా కావాలి!

నలభై ఆరు

మహారణ్యంలో
సింహాలూ, జింకలూ కూడ
సహ జీవనం చేస్తున్నై.

సింహాల ఆకలి ఆగడాలు పెరిగే కొలదీ
జింకల సంఖ్య తరిగిపోక తప్పదు!
తుదకు సింహ దేవుడు
జింక దేవుణ్ణి తినివేయకా తప్పదు!

జింక జాతిని రక్షించుకోవాలంటే
సింహ జాతిని అదుపులో పెట్టుకోవాలి.
అందుకు వట్టి చేతులు చాలనప్పుడు
చేతిలో కొరడా అయినా వుండాలి!
తుపాకి అయినా వుండాలి!

నలభై ఏడు

సాధారణంగా–
ఒకో దేశంలో ఒకో జాతి నివసిస్తారు.
వాళ్ళ ఆచార సంప్రదాయాలు
ఆ దేశపు భౌగోళిక లక్షణాలనుబట్టి వుంటై.
అందుకు తగ్గట్టే వుంటాయి వాళ్ళ మతం,
విశ్వాసాలు, అవసరాలు, దేవుడు.

ఏ దేశం ఆచార సంప్రదాయాలు
ఆ దేశానికే పరిమితం కావాలి,
కానప్పుడు–
కలహాలు తప్పవు,
వాటిని మతం అనడం వంచన!
మతం పేరుతో జరిగినా
దురాక్రమణ ఎప్పుడూ దుష్ట స్వార్థ వ్యూహమే!

నలభై ఎనిమిది

దేవుడు, అతడి అవతారం, అతడి ఆత్మ కథ
ఇవి మూడూ పవిత్ర త్రిమూర్తులు
ఏ ముఠా డ్రగ్గడిక్టు కైనా.
ఏ ఎడిక్టునీ ఆ డ్రగ్గు ప్రభావం నుంచి
బైట పడనీయదు ఆ ముఠా
క్రూరమైన శిక్షల ద్వారా.

ఎడిక్టుల జీవ ధాతువును పిండి వండి
ముఠా వ్యాపారులకు
బంగారం వడ్డిస్తున్న ట్రినిటీ
ఈ గోల్డెన్ ట్రయాంగిలే మరి!

నలభై తొమ్మిది

దేవుడు లేకపోతే-
అతడు ఒక డ్రగ్గు మాత్రమే అయితే-
అతడి పేరు మీద జరుగుతున్న ఇన్ని
హిత బోధలు, నీతి పాఠాలు, ప్రసంగాలు
పండగలు, ఉత్సవాలు, పూజలు, వ్రతాలు
సంగీత నృత్య శిల్పాదిక కళా విన్యాసాలు
ప్రార్థనలు, భజనలు, తీర్థ యాత్రలు
గుడులు, జాతరలు అన్నీ ఏమై పోవాలి?

ఇది కదా నీ ప్రశ్న?
అవన్నీ మనలోనివే,
అన్నీ మనతోనే వుంటాయి!

ఏబై

ఈ జరుగుతున్న వేడుక లేవీ కూడ
దేవుడికి సంబంధించినవి కావు.
అవి ఆయా జాతుల సాంస్కృతిక సంపదలు,
మతాలు మారినా మానవుడితోనే వుండేవి!

అవన్నీ ప్రకృతి పరమైన శక్తికి, సౌందర్యానికి
మనస్సు కల్పించుకొన్న వ్యక్తీకరణలు!

వాటిలో మనస్సుకు ఆనంద ముంది,
పరమాత్మకు సాఫల్య ముంది.

మనస్సే ఆత్మ, మహాత్మ, పరమాత్మ
మనస్సే వ్యక్తీభూత విశ్వాత్మ.

ఏబై ఒకటి

సృష్టిలోని మరే చేతనా చేతన వర్గానికీ
ఎందుకూ పనికిరాని డ్రగ్గును
మానవు డాశ్రయిస్తే – అది
మానవ లోకాన్నే మతాలుగా చీల్చి
చీల్చి చెండా డేస్తున్నది!

అందుకే చెపుతున్నాను-
మనస్సును స్వేచ్ఛగా వికసించనీ!
ఆత్మ స్థాయి పెరిగి
మహాత్మగా, పరమాత్మగా పరిణమించనీ!

ఏభైరెండు

జీవిత సౌందర్యాలు, మాధుర్యాలు, సుఖాలు
ప్రేమలు, అనురాగాలు, అనుభూతులు
ఉత్సవాలు, వినోదాలు అన్నీ మానసికాలే.

మనస్సు భౌతిక స్థాయిలో ప్రకృతి,
ఆధ్యాత్మిక స్థాయిలో పరమాత్మ.

ప్రార్థన, ధ్యానం, యోగం
వంటి చింతనలన్నీ మనోగతాలు,
మనస్సును మహిమ పరిచేవి.

కోరికలు సృష్టి స్థితులు, అవే జీవిత రతులు
వాటి ప్రవర్తనా రీతులే పురోగతులు.

ఏభై మూడు

ప్రతి మనిషికీ కోరిక లుంటై,
కోరికలే జీవన వీచికలు
సృష్టి స్థితి లయాల సూచికలు,
వేటి క్రియా పరిధి వాటిది.

పరిధి తెగి నప్పుడే పోరాటం,
గట్టు తెగినప్పుడే వరద ముంపు.

కనుక, మిత్రమా
నీ పరిధిలో నీవు పురోగమించు,
అప్పు డే ఘర్షణా వుండదు
ఏ డ్రగ్గా అవసరం లేదు.

ఏభై నాలుగు

తాను రాజ్యం వీర భోజ్యంగా విజృంభిస్తూ
నీకు అహింసనూ, సహనాన్నీ, సౌజన్యాన్నీ
బోధించేవాడు వంచకుడు, గుర్తించు!

నీవు వంచకుడివి కా నక్కర లేదు
వంచనకు బలి కాకుండా వుండు, చాలు.

నీ మనస్సే నీ పరమాత్మ,
దాని స్వేచ్ఛే నీ సృజనాత్మకత,
అదే నీ ఆనందం, అభ్యుదయం, గమ్యం.

గుర్రానికి వెయ్యవలసింది నోటికి కళ్ళెం
కాళ్ళకు బంధం కాదు,
అస్తిత్వానికి కావలసింది ఉత్తేజం
ఆత్మ న్యూనత కాదు.

ఏభైఐదు

మనిషి ఆశా జీవి–
ఆశలతో, ఊహలతో, ఉద్వేగాలతో
జీవితం కొనసాగిస్తూ వుంటాడు.

మనిషి జీవితంలో వాస్తవాల కంటె
ఊహా చిత్రాలే అధిక భాగం!

జీవిత యాత్రా పథంలో ఎదురుపడే,
అడ్డుపడే, ఘర్షణపడే వైర శక్తులను
ప్రతిఘటించి జయించడంలో,
ఆయు రారోగ్యైశ్వర్యాలను, సుఖ శాంతులను
సాధించడంలో తోడ్పడ వలసిందిగా
ఎవరెవరో దేవుళ్లను ప్రార్థిస్తూ వుంటాడు.

అలా ప్రార్థించడంలో తప్పేం లేదు, కాని
అది నిష్క్రియకు బీజం కాకూడదు.

నిజానికి, ప్రార్థన ఎవరి గురించి అయినా
ఆ ఎవరో తన మనస్సే అవుతుంది,
మనస్సుకు పదును పెడుతుంది.

ఏభై ఆరు

నా ఉద్ఘాటనలు ఇది-
దేవుడు లేడు, పరమాత్మ వుంది,
మరణానంతరం ఏమీ వుండదు,
ప్రతి వ్యక్తికీ బ్రహ్మైక్యం సైజం,

పునర్జన్మ లేదు,
కర్మ సిద్ధాంతం అబద్ధం,
పాప పుణ్యాలూ, స్వర్గ నరకాలూ
అజ్ఞానుల ఊహలు, స్వార్థపరుల కల్పనలు.

సృష్టి స్థితి లయాలు సహజ సిద్ధాలు,
జీవితం స్వభావ ప్రవర్తనం,
క్రమబద్ధ జీవితానికి ఏ దేవుడూ అక్కర లేదు,
శక్తే పరమాత్మ, శక్తే జీవిత మహాత్మ.

❋ ❋ ❋

COMPLETE WORKS OF BOYI BHIMANNA VOL - 3 : VACHANA KAVITHALU PART - 2

డా॥ బోయి భీమన్న సమగ్ర సాహిత్య సంపుటాలు

1. సంపుటి - 1 - భీమన్న గేయ కావ్యాలు : భాగం 1 & 2
2. సంపుటి - 2 - భీమన్న పద్య కావ్యాలు : భాగం 1 & 2
3. సంపుటి - 3 - భీమన్న వచన కవితలు : భాగం 1, 2 & 3
4. సంపుటి - 4 - భీమన్న వచన గ్రంథాలు : భాగం 1 & 2
5. సంపుటి - 5 - భీమన్న నాటకాలు : భాగం 1 & 2
6. సంపుటి - 6 - Works of Boyi Bhimanna
7. సంపుటి - 7 - భీమన్న అముద్రిత రచనలు
8. సంపుటి - 8 - భీమన్న పీఠికలు : భాగం 1 & 2

ఇతర రచనలు :

1. పాలేరు నుంచి పద్మశ్రీ వరకు బోయి భీమన్న - శ్రీమతి హైమవతీ భీమన్న
2. భీమన్న సాహితీ షష్టి పూర్తి సంచిక - సంపాదకుడు : శ్రీ గనుమల జ్ఞానేశ్వర్
3. బోయి భీమన్న రచనలు - దళిత దృక్పథం - (సదస్సు పత్రాలు)
4. బోయి భీమన్న నాటకాలు - సార్వజనీనత - (సదస్సు పత్రాలు)
5. బోయి భీమన్న సాహిత్యం - వర్తమాన సమాజానికి సందేశం (సదస్సు పత్రాలు)
6. బోయి భీమన్న రచనలు - కావ్యతత్త్వ వివేచన (సదస్సు పత్రాలు)